

en Nødstilstand til Stede. Jeg anbefaler derfor, at man accepterer Lovforslaget, som det foreligger, og vilde meget beklage, om man ved at kræve Ændringer skulde bevirke, at Lovforslaget ikke blev gennemført. Det vilde være den største Skam for Folketinget, om Tidspunktet for dette Princip Udførelse blev skudt ud, et Princip, hvis Gennemførelse vilde raade Bod paa en af de største Uretfærdigheder i Samfundet.

Ivar Berendsen: Lovforslaget om Understøttelse til Børn af Enker og Enkemænd kom tilbage fra Folketingsudvalget i forrige Samling med enstemmig Tilslutning, en Omstændighed, som Konseilspræsidenten paa Indenrigsministerens Vegne konstaterede som et glædeligt og sjældent Fænomen. Den 12. Februar i Fjor forlod Lovforslaget dette Ting, enstemmig vedtaget, og blev efter en kort Behandling henlagt i Landstinget paa en aldeles utvetydig Maade. I Begyndelsen af denne Samling blev det fremsat paa ny i Landstinget, man modtog det tørt og forbeholdent, og først nu i Samlingens 11te Time fremkommer det med Ændringer, som sandfærdig ikke kan have lagt Beslag paa nogen Landstingsmands Tid, Tanker og Evner et halvt Aar i nogen synderlig Grad. Det første, der skal lyde herfra til Landstinget, skal ikke være taknemmelige Ord for, at Lovforslaget nu kommer tilbage hertil med Ændringer, men Udtryk for den Skuffelse, det vakte i meget vide Kredse, at en Sag, som i Nutiden vilde lette et tungt Aag fra mangan fattig Enkes Skuldre, og som i Eremitiden tager Sigte paa den kommende Generations Gavn og Vel, uden paaviselig Grund har kunnet henligge 7 Fjerdingsaar; nogen Rørelse over, at den nu kommer tilbage op mod Valgene, synes jeg ikke, der skal gives Udtryk for, saa meget mindre, som denne sidste Omstændighed gør, at vi bliver sat under et Pres, som vil medføre, at vi selv om vi maatte finde flere Punkter, der kunde trænge til Forbedring, vil blive nødt til at resignere af Hensyn til den fremrykkede Tid.

Hvorvidt de Forandringer, der er foretagne af Landstinget i Lovforslaget, er acceptable, forringer eller forbedrer Lovforslaget, maa man tage under Overvejelse Punkt for Punkt. Imidlertid er det gjort saa udførligt af tidligere Talere paa de allerfleste Punkter, at jeg kan fatte mig i Korthed. At Bestemmelsen om Hjælp til Børn af Enkemænd er gaaet ud af Lovforslaget, skyldes naturligvis Besparelseshensyn. Det er imidlertid at si en Myg-

ud, medens man lader et stort Dyr gaa igennem Sigten; efter de Oplysninger, som foreligger angaaende Hjælpekasserne, vil det svare til, at der for hvert 300,000 Kr. vil spares 16,000 Kr. Jeg tror ikke, at Tallet er meget urigtigt — jeg har ikke haft Lejlighed til at undersøge det, men det er blevet mig sagt, og stor Fejl kan der vist ikke være i Proportionen. Principielt Forsvar for Udskydelsen kan vanskelig føres, men paa den anden Side maa man om dette Punkt indrømme, at da Lovforslaget fremkom første Gang, var Børn af Enkemænd ikke medtagne. De er først komne ind paa Lovforslagets senere Stadier, saa dette Punkt er det vel ikke muligt at rejse nogen større Debat om med Landstinget.

Da jeg kom herhen i Dag efter at have sat mig ind i Landstingets Affattelse af Lovforslaget, havde det været min Hensigt at paakalde den højtærede Ministers kyndige Forklaring af Meningen med de 4,000 Kr. som Formuegrænse. Jeg har grundet noget paa det uden at forstaa det, og da det ikke vil være høfligt at antage, at der ikke er Mening i det, fordi jeg ikke har kunnet forstaa det, vilde jeg altsaa have udbedt mig Assistance af Ministeren. Nu har Ministeren forklaret, at Meningen virkelig er den, at hvis en Enke har 4,000 Kr. i Formue, ligegyldigt, hvad den giver i Indtægt, er hun udelukket fra at faa Understøttelse til sine Børn efter den eventuelle Lov. Det er for det første barokt nationaløkonomisk set at sige til en brav og hæderlig Enke: Vær saa venlig og spis op, hvad Du har over 4,000 Kr., og kom saa først og stil Krav efter denne Lov. Men dernæst, hvis vi regner efter den nugældende Rentefod for Penge her i Landet, frembringer en aarlig Rente af 4,000 Kr.s Formue omkring halvandet hundrede Kr., altsaa ikke paa langt nær den Indtægt, som Landstinget selv forudsætter som den almindelige Indtægtsminimumsgrænse; der er endogsaa flere hundrede Kroners Forskel, og dersom man regner med de 100 Kr. til Børnetillæget, er der adskillige hundrede Kroners Forskel. Selv om man virkelig erkender, hvad jeg for mit Vedkommende erkender, at der kan være Formuer, som uden at være betydelige kan berettigede til at unddrage Enkerne fra at komme ind under denne Lov, saa maa jeg ikke blot finde, at 4,000 Kr. er en meget snæver Grænse, som ærede tidligere Talere sagde, men jeg maa finde, at det overhovedet ikke kan være muligt at finde en ganske fast Sum, som man kan sætte op. Hvad